

betaling, den Gæld, som de har stiftet til disse Formaal, hvoraf de selv tager en meget stor Indtægt! Jeg tror ikke, det vil finde Jordbund hos Befolkningen paa Landet, hverken hos dem, som er Socialdemokrater, eller dem, som ikke er det.

Det var netop det, som jeg synes var det mærkbare under det forrige Styre. Finansminister Brandes udtalte Forholdet ret tydeligt, idet han ved en Lejlighed sagde: Paa den anden Side bliver man nødt til at lade Kravene, som jeg før har sagt, bestemme Statens Udgifter, og Udgifterne betinger til en vis Grad Indtægterne. Han sagde ganske vist senere, at hvis man spurgte ham, om han mente, det var noget behageligt, vilde han sige, nej, det var ikke behageligt, men han mente, at saaledes havde nu Forholdene formet sig. Her satte den højtærede Stats- og Finansminister øjeblikkelig ind i det Replikskifte, han sagde, at han for sit Vedkommende maatte sige, at dette var ikke en Statshusholdningsteori, som han vilde give sin Tilslutning, han maatte sige, at man maatte sætte Tæring efter Næring, og det har den højtærede Statsminister ogsaa vist, at han var villig til i det finansielle Styre, han har ført.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg troede med Sikkerhed paa, at naar vi nu snart kom ud til Valget, vilde man flokke sig om Socialdemokraterne, for de vilde opdrage Folket til „Konger og Præster“ — det var et bibelsk Udtryk, han her brugte, han har vist været ved Teologien en Gang. Og jeg maa sige, at jeg tror ogsaa, han mente det, da han stod her paa Talerstolen og var stærkt grebet af sine egne Ord. Men hvad var det, vi, der ser nøgternt paa Forholdene, i Virkeligheden saa forrige Gang, da de Herrer havde Magten? Det var fortrinsvis Rudeknuserne og Kasketdrengene. Jeg maa sige, at det gaar ikke saa let med at opdrage et Folk til „Konger og Præster“. Det sker overhovedet ikke ved Penge alene. Penge kan overhovedet slet ikke løse det sociale Misforhold, som er til Stede, thi der er Egenskaber og Kræfter i Menneskene, som overhovedet ikke lader sig ændre ved Hjælp af Penge, og det er en ren Misforstaaelse, hvis Socialdemokraterne tror, at naar man har Penge nok i sine Hænder, er man ogsaa i Stand til at lindre og rette alt det, som er vrangt. Der er menneskelige Egenskaber, som skal opdrages langsomt, Slægt efter Slægt, og det sker ikke, fordi man giver Slip paa Pligterne eller paa det Arbejde, som skal gøres, eller letter hist og her økonomisk.

Der er menneskelig Nød, der overhovedet ikke lader sig omforme ved Penge, og derfor vil det vise sig, at det, det ærede Medlem troede hans Parti kunde udrette til Løsning af det store sociale Problem, naar det kom til Magten, at det vilde skabe Konger og Præster, let vil blive en stor Skuffelse for det ærede Medlem.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg føler mig overbevist om, at den Krænkelse var ugrundet, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg følte, ved at man — jeg tror, det var i Bladet „København“ —, efter for Resten at have refereret alle de 17 Punkter af Odenseprogrammet, havde sammenfattet dem i 4 korte Ord, Ord, som for øvrigt efter min Mening fuldkommen dækkede deres Indhold. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, hans Partis Program skal nok blive drøftet paa Vælgermøderne. Jeg tror ikke, der er noget som helst i Vejen for, at de Herrer ude omkring ved Vælgermøderne skal faa Lov til at udtale sig fuldt om dette Program, alle dets 17 Punkter, ogsaa dette, at der ikke maa indføres Varer her til Landet, som kan fabrikeres her. Det vil man fuldt forstaa ude i Befolkningen, i alle Venstrekredse, og jeg tror ogsaa, det nok skal vise sig, at det Punkt vil være en af de Faktorer, der vil medvirke til, at den nuværende Regering vil komme vel over Valget, og at vi fremdeles kan beholde et Venstrestyre her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem, som nu sluttede, betegnede et Medlem her i Salen som Sugemester. Jeg finder ikke denne Betegnelse stemmende med Forretningsordenens Forskrifter. (*Pinstrup:* Brandes sagde Sugerør!). Sugerør er sagt om en Institution, ikke om en Person.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Pinholt omtalte den Katastrofe, der fandt Sted den 30. August paa hans Egn, Nord og Syd for Ribe og fremdrog forskellige Foranstaltninger, Lovgivningsmagten maatte træffe, for at en saadan Katastrofe ikke skulde gentages, da vi ikke havde Raad til, at der gik Menneskeliv tabt paa den Maade, eller at Landet forringedes, ved at der Gang paa Gang styrtede Jordmasser i Havet, hvad der baade gjorde Folk uarbejdsdygtige og tog deres Land fra dem. Jeg vil gerne støtte den Tanke, det ærede Medlem fremsatte, at dette Spørgsmaal skulde tages op til samlet Overvejelse, saaledes at vi kan faa det løst paa tilfreds-